

Η ανάγκη και ο πόνος (Μοναχός Αρσένιος Σκήτη Κουτλουμουσίου Αγίου Όρους)

/ [Πεμπτούσία](#)

Όπου κι αν κοιτάξουμε γύρω μας, θα δούμε να κυριαρχούν η ανάγκη κι ο πόνος σε όλες τις κοινωνικές τάξεις, πλούσιους και πτωχούς, μικρούς και μεγάλους. Κυριάρχησαν σε κάθε εποχή χωρίς καμία εξαίρεση, κυριάρχησαν και σε εποχές χωρίς τις μεγάλες ανακαλύψεις της επιστήμης και πολύ περισσότερο στην εποχή μας, που η επιστήμη βρίσκεται στο αποκορύφωμα της δόξας της.

Μάταια λοιπόν τρέχει ο άνθρωπος, να εξαλείψει από την ζωή του την ανάγκη και τον πόνο, αφού τα δοκίμασε όλα πλέον η επιστήμη, όπως προείπαμε, τεχνολογία, πλούτο, διασκέδαση και άλλα πολλά. Και τόσο πολύ κουράστηκε ο άνθρωπος από την προσπάθειά του να εξαλείψει την ανάγκη και τον πόνο, που μοιάζει θα λέγαμε με το ψάρι που έβγαλε ο ψαράς από την θάλασσα και το έβαλε στο πανέρι του χωρίς νερό. Εκεί, βλέπουμε το ψάρι να σπαρταράει με πολύ αγωνία, ανοιγοκλείνοντας το στόμα του, που είναι ένδειξη πως σε λίγο φεύγει η ζωή από

μέσα του. Και γιατί συμβαίνει αυτό στο ψάρι; Γιατί δεν μπορεί να ζήσει άλλο εκεί που βρίσκεται στο πανέρι; Αγαητοί μου, το ψάρι όπως ξέρουμε όλοι μας, πλάστηκε από τον δημιουργό Θεό μας να ζει μόνο μέσα σε νερό, θάλασσες, λίμνες, ποτάμια και λοιπά. Αν το βγάλουν από εκεί θα έχει τις συνέπειες που προαναφέραμε. Έτσι λοιπόν, όπως το ψάρι και άλλα πλάσματα πλάστηκαν να ζουν μόνο στο χώρο τους, έτσι και ο άνθρωπος πλάστηκε να βρίσκεται μόνο στο χώρο του.

Και ο χώρος που πρέπει να βρίσκεται ο άνθρωπος, είναι ο χώρος της Αγίας Τριάδος, του Δημιουργού του. Ο Θεός αγαητοί μου, όπως λένε οι Άγιοί μας Πατέρες, έπλασε τον άνθρωπο για τον Εαυτό Του, τον έπλασε να ζει και να τρέφεται ο άνθρωπος μόνο από την Θέα Του. Εδώ, καθαρά διαπιστώνουμε την ασύλληπτη αγάπη που έχει ο Θεός για τον άνθρωπο. Στον Παράδεισο, πριν την πτώση των Πρωτοπλάστων, ο Θεός κατέβαινε κάθε μέρα και τους έτρεφε με την Θέα Του. Να λοιπόν, για ποιο λόγο πλάστηκε ο άνθρωπος και ποια πρέπει να είναι η αληθινή τροφή του. Αν παρατηρήσουμε καλά στους βίους των Αγίων μας, θα δούμε πως όντως βρίσκονται και ζουν στο χώρο τους και τρέφονται κατ' εξοχήν από την Θέα του Θεού.

Για παράδειγμα, στον βίο του Μεγάλου Παΐσιου, που ασκήτευε στην έρημο της Αιγύπτου για σαράντα χρόνια, αναφέρεται ότι δεν έτρωγε καμία επίγεια τροφή, αλλά ζούσε και τρεφόταν μόνο από την Θ. Μετάληψη. Αυτό αν το εξετάσουμε ορθολογιστικά και ιατρικά είναι εντελώς αδύνατο! Κι όμως, είναι αληθινό γεγονός πέρα για πέρα. Και αυτό δεν συνέβη μόνο στον Μέγα Παΐσιο, αλλά σε πάρα πολλούς Αγίους. Να λοιπόν, πως ο άνθρωπος όταν βρίσκεται έξω από τον χώρο του, τον αγκαλιάζουν η ανάγκη και ο πόνος, με αποτέλεσμα να σπαρταράει, όπως προείπαμε, σαν το ψάρι που βρίσκεται έξω από το νερό.

Να πούμε, πως το πρώτο πλάσμα που εγκατέλειψε εκουσίως το χώρο του, είναι ο εωσφόρος διάβολος. Μέθυσε από την αυτοπεποίθησή του και προτίμησε να τρέφεται από την ψεύτικη και φανταστική δόξα του, αφού αυτοανακηρύχθηκε Θεός. Την ίδια συνταγή αιώνες προσπαθεί να την μεταδώσει και στον άνθρωπο, γι αυτό βλέπουμε σε πολλές θεωρίες να έχουν ως δόγμα την αυτοπεποίθηση, κι όταν γίνεται έτσι, δυστυχώς ο άνθρωπος απομακρύνεται εκουσίως από τον χώρο του.

Τους αλλοθρήσκους που γεννήθηκαν ακουσίως έξω από τον χώρο του Αληθινού Θεού μας, ο Θεός θα τους κρίνει με τα δικά Του άγνωστα για εμάς κριτήρια. Για εμάς όμως τους Χριστιανούς, που επιλέγουμε εκούσια να βρισκόμαστε έξω από τον χώρο μας, τι γίνεται; Ο Θεός να μας λυπηθεί και να μας δώσει λίγη σοφία ώστε να διακρίνουμε το καλό από το κακό και έτσι να τρέξουμε γρήγορα στο χώρο μας, εκεί που πρέπει να είμαστε, ώστε του λοιπού να τρεφόμαστε από τις αγαθές ενέργειες του Αγίου Πνεύματος.

Όμως αγαπητοί μου, πρέπει να θέλει και ο ίδιος ο άνθρωπος να βρίσκεται και να ζει στο χώρο του Θεού, που, όπως προείπαμε, είναι ο φυσικός του χώρος. Έτσι λοιπόν, ο σημερινός άνθρωπος έχει επιλέξει δυστυχώς, να ζει στο μεθύσι της αυτοπεποίθησής του, που μαθηματικά τον οδηγεί στην ανάγκη και στον πόνο, αφού αυτή η δαιμονιώδης αυτοπεποίθηση, κάποτε εγκαταλείπει τον άνθρωπο, ενώ η πεποίθηση που έχουν οι πιστοί στον Χριστό, δεν τους εγκαταλείπει ποτέ. Και όχι

μόνον εδώ στη γη δεν τους εγκαταλείπει, αλλά όταν φύγει από την ζωή ο πιστός, αυτή η πεποίθηση που είχε στο Χριστό, μεταβάλλεται σε έναν ατελείωτο Παράδεισο, που αδυνατούμε να τον περιγράψουμε με λόγια.

Ο Παράδεισος, λένε οι Άγιοί μας, θα είναι η ακόρεστη Θέα του Αγίου Τριαδικού Θεού. Μερικοί λένε, πως ο Παράδεισος θα έχει παλάτια, λουλούδια και πουλιά να κελαηδάνε και λοιπά. Δεν θα υπάρχουν αυτά ως ύλη, αλλά η Θέα του προσώπου του Θεού, θα κάνει να νιώθει έτσι ο παραδεισένιος άνθρωπος. Διότι, δεν θα υπάρχει τίποτα στον παράδεισο που θα μας αποσπά από την Θέα του Θεού μας. Έτσι λοιπόν, η Θέα του προσώπου του Θεού στον Παράδεισο, στον καθένα μας θα γίνεται αφορμή ανάλογης θεωρίας. Δηλαδή, όπως όταν πιουν πολύ κρασί μερικοί άνθρωποι, έχει ο καθένας τους τις ανάλογες παραισθήσεις από την επίδραση του οινοπνεύματος. Βλέπουμε σε αυτή την περίπτωση, πως η μοναδική αιτία είναι το οινόπνευμα που περιέχει το κρασί και για αυτό οι μεθυσμένοι άνθρωποι έχουν ανάλογες θεωρίες.

Κάτι ανάλογο θα συμβεί και στον Παράδεισο, ατενίζοντας την Θέα του προσώπου του Θεού οι σεσωσμένοι άνθρωποι. Ο καθένας ανάλογα με τι βαθμό μέθης του Αγίου Πνεύματος θα έχει, θα απολαμβάνει διάφορες θεωρίες. Μόνο που πρέπει να εξηγήσουμε, πως οι παραισθήσεις από το οινόπνευμα είναι εντελώς ψεύτικες και ψυχοφθόρες, ενώ οι άλλες του Θεού μας είναι άφθαρτες, αληθινές και αιώνιες.

Έτσι λοιπόν, συμπερασματικά, χωρίς να υπερβάλλουμε, λέμε πως η ανθρωπότητα σήμερα, σπαρταράει κυριολεκτικά σαν το ψάρι έξω από τον χώρο του, το νερό. Ίσως, ο σημερινός άνθρωπος, να βρίσκεται στην πιο δύσκολη θέση από κάθε άλλη εποχή. Ο περιβόητος επιστήμονας Steven Hawking(*) δήλωσε: «πριν ανακαλύψω την επιστήμη πίστευα πως υπάρχει ο Θεός, τώρα όμως που ανακάλυψα την επιστήμη, φυσικά και δεν υπάρχει Θεός, διότι η επιστήμη μου το αποδεικνύει αυτό, πως δεν υπάρχει». Δυστυχώς, εδώ βλέπουμε την αυτοπεποίθηση σε όλο το μεγαλείο της και παρόλο που είναι σε πολύ βαριάς μορφής παραλυσία αυτός ο επιστήμων, πιστεύει πως η επιστήμη του είναι ο σημερινός Θεός.

Φυσικά, αν του κάνει κανείς την ερώτηση γιατί δεν τον αποκαθιστά υγιά η επιστήμη του, που της έχει δώσει την θέση του Θεού, εκεί θα τον δούμε να απαντά διπλωματικά και χωρίς καμία υπευθυνότητα. Πόσοι όμως πιστοί του Χριστού, που είχαν παρόμοια πάθηση με αυτόν, πίστεψαν στην δύναμη Του και θεραπεύτηκαν από την παραλυσία; Αυτοί είναι οι σοφότεροι άνθρωποι στον κόσμο κι ας μην ξέρουν καθόλου γράμματα. Ενώ, δυστυχώς, βλέπουμε «τέρατα» μορφώσεως με πολύ ανεβασμένο το δείκτη IQ, όπως αυτός ο επιστήμονας, να είναι σε τρομακτικά χαμηλά επίπεδα νοημοσύνης, όσον αφορά την ψυχοσωματική ευτυχία. Έτσι λοιπόν, ο άνθρωπος είναι ετερόφωτο και όχι αυτόφωτο ον. Δεν μπορεί ο άνθρωπος να έχει από μόνος του υγεία και ευτυχία, διότι αυτά τα χορηγεί μόνο ο Δημιουργός του

Θεός. Αν αυτή την μεγάλη αλήθεια δεν θελήσει να την εννοήσει ο άνθρωπος, ώστε του λοιπού να φροντίσει να τα αναζητήσει από τον Πλάστη του, τότε δυστυχώς, πάλι θα το ξαναπούμε, πως θα οδυνάται πικρά, αφού θα βρίσκεται έξω από τον χώρο του, όπως προείπαμε.

Εμείς λοιπόν, ολοψύχως ευχόμεθα για όλους μας, να αποδειχθούμε σοφοί του αιώνας τούτου, επιλέγοντας να ζούμε μέσα στον χώρο μας, αυτόν που πλουσιοπάροχα μας εχάρισε η Αγία Τριάς, στην οποία ανήκει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους απεράντους αιώνες. Αμήν.

() Ο συγγραφέας συνέγραψε το κείμενο ενώ ο Steven Hawking ήταν ακόμα εν ζωή.*